

«LLORET NEGRE» sota la pluja

El cap de setmana passat es va celebrar a Lloret una primera trobada d'escriptors de novel·la negra que, amb experts i públic assistent, van bescanviar opinions sobre les tendències temàtiques d'avui dia en les publicacions d'aquest gènere literari.

La iniciativa per tirar endavant les jornades dels dies 24 i 25 de març és fruit d'un col·lectiu de novel·listes, amb l'Angelique Pfitzner al capdavant, en qualitat de comissària de l'esdeveniment, i el suport de l'Ajuntament de Lloret.

Els objectius que s'havien proposat eren: 1) promocionar els autors i la lectura dels seus llibres; 2) conèixer un poble que, a més de ser un centre turístic, atresora un patrimoni cultural amb indrets paisatgístics i elements museístics incomparables; 3) debatre la problemàtica social actual incorporada a les obres literàries i 4) premiar la millor novel·la negra escrita en català publicada l'any 2017, segons criteri d'un jurat presidit per l'escriptor Andreu Martín.

Els debats incloïen la violència de gènere, els perills de l'addició a les xarxes socials, la corrupció, el terrorisme, el narcotràfic, el tràfic de persones i el mobbing escolar i laboral.

Cal assenyalar que l'esdeveniment naixia amb el suggestiu títol de «Lloret Negre», sense defugir el simbolisme negatiu que aquest apel·latiu significa per una destinació madura amb un tipus de turisme massiu de sol i platja que provoca no pocs ensurts.

Malgrat la imatge esbiaixada que insisteix en els problemes de convivència entre veïns i turistes, no s'han de desmerèixer els esforços per intentar redreçar la situació, sense renunciar al turisme de masses.

Per tant, aquesta reunió a Lloret és un encert, tot i la modesta repercussió, perquè va en la línia d'encarar una realitat complexa en comptes de mantenir una bona davant els ulls.

En efecte, la novel·la negra és un mirall de la societat. La trama i els personatges, producte de la fabulació, s'incardinen en la vida de les persones en un tot indestriable. I, a vegades, la ficció supera la realitat.

De fet, la meteorologia adversa, amb xàfecs sobtats, vents freds i mar brava, va harmonitzar amb les taules rodones, on es parlava d'episodis negres i obscurs en uns dies de cels grisos i amenaçadors. La pluja va ser present, com un convidat més.

També successos polítics d'extraordinària transcendència retrunyien per la sala i es convertien en un altaveu dels assistents que, amb el cor encogit, es preguntaven per les incerteses d'un demà en un país embogit.

Amb tot, el pompós reclam de la trobada mereix un vot de confiança. Diu així: «Quan al Mediterrani es gaudeix de literatura i les onades escriuen lletres negres, només té un nom: LLORET NEGRE». Llarga vida, doncs!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/03/27/lloret-negre-pluja/903807.html?utm_source=rss